

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Haber-Yorum

“Terörizme” Karşı, Başka Bir Operasyon Daha!

Haber:

Pakistan'ın üst düzey liderleri **Azm-i İstihkam** adı verilen yeni bir askeri operasyonun başlatılmasını onayladı. Yeni askeri planın, İslamabad ile Kabil'deki Taliban yöneticileri arasında artan gerilimin ortasında, iç güvenlik tehditlerine ve Afganistan'dan geçen silahlı savaşıçılara odaklanması bekleniyor. Planlar arasında, Pakistan'ın komşularıyla bölgesel işbirliği yoluyla “teröristlerin” hareket alanını daraltmaya yönelik çabaların “yoğunlaştırılması” da yer alıyor. (el-cezire.com)

Yorum:

Pakistan ile ABD arasında, 11 Eylül olaylarının ardından, kötü bir ilişkiye dönüşen çarpık bir romantik ilişki ortaya çıktı; çünkü her birinin ayrı ayrı kendi derin çıkarları söz konusuydu. Bu da Pakistan'ın 2000 yılından bu yana **Radd-ul Fasad Operasyonu** ve **Zarb-e-Azb Operasyonu** da dahil olmak üzere birçok askeri operasyon başlatmasına yol açtı. Nitekim 1980'li yılların başına dönüp bir baktığımızda, bugünün “teröristinin”, İslam ile komünizm arasındaki bir savaş olarak tasvir edilen bir savaşta mücadele eden bir mücahit olarak tasvir edildiğini görürüz; bu nedenle Pakistan halkının desteğini kazanmak çok kolaydı. Ayrıca Müslümanlar kalplerinde birbirlerine karşı sevgi besliyorlardı ama Hilafetin yıkılmasından bu yana dünyanın dört bir yanındaki Müslümanların maruz kaldığı taciz ve aşağılanmaya tanık olmaktaydılar. Bu noktada Pakistan ordusunun Afgan direnişine verdiği destek, onlara halkın gözünde onurlu bir konum kazandırmıştı. Dolayısıyla İnsanlar, Pakistan'ın bu mücadeledeki rolüne memnuniyetle destek vermişlerdi. Nitekim eğitimden maddi yardıma ve silahlara kadar her şey ABD'nin tam desteğiyle Pakistan ordusu tarafından sağlanmıştı; zira o zamanki görevi, Sovyetler Birliği'ni yenilgiye uğratmaktı. 1988 yılına gelindiğinde, Sovyet birliklerinin geri çekilmeye başladığına tanık olduk; bu da Afganistan'a yönelik uzun, kanlı ve sonuçsuz Sovyet işgalinin sonunun başlangıcına işaret ediyordu. Böylece Amerika'nın tek süper güç olma arzusu artık hayal olmaktan çıkmış olup kuvvetleri kontrol eden hainler de, dünyadaki tek süper gücün hayatta kalmasının kaçınılmaz bir hale geldiğini zannetmişlerdi. Bu merhalede Pakistan ve Afganistan, hayatın her alanında yozlaşmanın kurbanı olan halklarını önemsemekten daha çok kendi kişisel çıkarlarını ve Amerika'yı mutlu etmeyi önemseyen insanlar tarafından yönetiliyordu. 1989'dan 2000 yılına kadar olan dönemde Afganistan, bir güç mücadelesiyle karşı karşıya kalmıştı; zira direniş grupları kukla yöneticilere teslim olmaya daha hazır değillerdi. Zira bu dönem, Molla Ömer'in İslami zihniye sahip olan muhafazakar bir halkın kurtarıcısı olarak ortaya çıktığı, yeni bir çatışmanın başladığı, yeni bir düşmanın ilan edildiği ve 11 Eylül olaylarından sonra Amerika'nın resmen Afganistan'a girdiği ve Pakistan liderliğinin Amerika'nın dayanak noktası rolünü oynamaya memnuniyetle kucak açtığı bir dönemdi.

2001 yılından bu yana Hayber-Pahtunhva eyaletinde, (bildirildiğine göre) “teröristlere” karşı on beş operasyon gerçekleştirildi. Bu operasyonların çoğu, sorunların kaynağı olarak kabul edilen bir bölgeyi hedef almak için planlanmıştı. Örneğin Svat bölgesindeki “**Rah-e-Rast**” Operasyonu ve “**Rah-e-Haq**” Operasyonu,

Bajaur bölgesindeki “**Sheril**” Operasyonu ve Güney Veziristan bölgesindeki “**Rah-e Necat**” Operasyonu gibi. Daha geniş bir cephede iki büyük operasyon daha olmuştur; bunlar, Kuzey Veziristan’da başlayan ve daha sonra diğer bölgelere yayılan “**Zarb-e-Azb**” Operasyonu ile Pakistan’ın muhtelif yerlerine yayılan terör ağlarını vurmaya yönelik bir istihbarat operasyonu olan “**Radd-ul Fasad**” Operasyonu’dur. Bu on altıncı operasyonun ilan edilmesiyle birlikte, içeride düşmanla savaştığımız bu yirmi üç yıl boyunca neler başardığımıza bir göz atmalıyız.

Hükümet artık iki gemide birden yol almakta olup her iki tarafı da aynı anda memnun etmek artık mümkün değildir. Nitekim Mart 2024’te beş Çin vatandaşının öldürülmesiyle Pakistan, Çinli işçileri bu tür saldırılardan korumak için Çin’in baskısıyla karşı karşıya kalmıştır; Pakistan ordusuna göre ise bu olay, Afgan bir kişi tarafından gerçekleştirilmiş ve Afganistan’da bulunan “teröristler” tarafından planlanmıştır.

İslam’daki savaşların tarihine bir göz attığımızda, hedefin ne kadar net olduğunu, adımların ne kadar düşünceli atıldığını ve sonucun ne kadar şeffaf olduğunu görürüz. Nitekim bizler, ilan edilen ve uygulanan operasyonlarda belki de çok şey kaybettik ancak hiçbir şey kazanmadık. Sayısı 145’e ulaşan dünyanın en güçlü on gücü arasında yer alan bir ordunun, zayıf silahlanmış ve kendi kendini eğitmiş kendi halkının bir kısmıyla savaşırken sürekli kaybetmesini kabul etmemiz zordur! Pakistan ordusunun, Afganların Sovyetler Birliği’ni kovmasına yardım ederek ve Keşmir’de Hindistan’a karşı cihadı destekleyerek kazandığı onur ve prestij, rol değişiklikleri arasındaki bir yerde kaybolup gitmiştir. Nitekim basiret sahibi olan kişiler, kendileriyle akideyi paylaştığınız ve Allahu Teala’nın kardeş kıldığı ve kanlarını da haram kıldığı insanlardan oluşan halklarına karşı yapılan bu savaşın sonucunun ne olacağını görebilirler.

Şu anda Müslümanların karşı karşıya olduğu en büyük kriz, her bir Müslüman ordunun savaş alanında olması gereken Gazze halkına yönelik devam eden katliam olup bundan daha önemli hiçbir gizli kriz yoktur; ama buradaki liderlerimiz düşmanın yazıp yönettiği bir senaryoyu hayata geçirmekle meşguldürler! Nitekim Enes Radiyallahu Anh, Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in şöyle buyurduğunu rivayet etmiştir: **“Zalim de olsa, mazlum da olsa (din) kardeşine yardım et.”** Ey Allah’ın Rasulü! Mazlum olana yardım ederiz de, zalim olan birine nasıl yardım ederiz, diye sordular? Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurdu: **“Onu zulüm yapmaktan alıkoyarsın. (İşte bu ona yardımdır.)”** [Sahih-i Buhari]

Bilinçli Müslümanlar olarak bizler, seslerimizi yükseltmek ve ordularımız içindeki askerlerin, silahlarını kime doğrulttuklarına bakmalarını talep etmekle sorumluyuz; çünkü bu savaş eylemi, onları cennete de götürebilir, cehenneme de götürebilir. Direniş gruplarından farklı gruplara mensup olan kişilerin hepsi Müslümandır. Nitekim onlar, kendi halkları tarafından eziyete maruz kaldıkları gibi onlar da ordu içindeki Müslüman kardeşlerine zarar vermiş olabilirler. Gerçek bir savaşa girmek ve Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in bayrağını dalgalandırmak için hala zamanımız var. İşte bu bayrağın altında, bu dünyadaki Müslümanları koruyacak ve Nübüvvet Minhacı üzere Hilafeti kuracak bir liderliğe sahip olacağız.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Ahlak Cihan